

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind unele
măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind unele
măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale,
transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.293 din
8.12.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri :

1. Din punct de vedere al dreptului comunitar, proiectul cade
sub incidența reglementărilor europene, subsumate **politicii europene**
ce se integrează celui de-al treilea pilon comunitar - **Justiție și**
Afaceri Interne (JAI), în **segmentul legislativ - Spațiul de libertate,**
securitate și justiție, Sectorul - Suprimarea controalelor la frontierele
interne - Libera circulație a persoanelor.

La nivelul **dreptului originar**, în temeiul art.29-42 din **Tratatul**
Uniunii Europene (TUE), și respectiv, al art.17-22 și art. 61-69 din
Tratatul instituind Comunitatea Europeană (TCE), este
fundamentată *cooperarea în domeniul justiției și al afacerilor*
interne, ca unul dintre instrumentele principale menite a facilita
atingerea obiectivelor pregnante ale UE, anume crearea unui **spațiu**
comun de justiție și cooperare. *Libera circulație a persoanelor,*
eliminarea controalelor la frontierele interne, lupta împotriva crimei
organizate, a traficului de droguri și cooperarea juridică în materie
civilă și penală constituie părți integrante ale Pieței Interne, ce nu

poate fi realizată în condițiile existenței unor frontiere interne și a restricționării circulației persoanelor.

Din această perspectivă, cea mai importantă etapă în realizarea unui spațiu al liberei circulații a persoanelor, este reprezentată de încheierea celor două acorduri Schengen, anume : *Acordul Schengen din 14 iunie 1985 și Convenția de implementare a Acordului Schengen din 19 iunie 1990*, intrată în vigoare la data de 26 martie 1995.

În ceea ce privește **aplicarea Convenției Schengen**, de altfel, o problematică ce prezintă relevanță prezentului demers normativ, aceasta are ca scop **eliminarea controalelor la frontierele interne** pentru toate persoanele, incluzând *măsuri de întărire a controalelor la frontierele externe*, ceea ce presupune promovarea unor măsuri specifice, precum: *adoptarea unei politici comune de vize, prelucrarea cererilor de azil într-un sistem unic, cooperarea judiciară și polițienească*, după cum și *realizarea unui schimb eficient de date*.

În acest context al necesității creării unui *spațiu comunitar* în cadrul căruia controalele la frontiere dispar iar libera circulație a cetățenilor va fi deplină, promovarea unei reale și întărite **cooperării judiciare și polițienești** reprezintă o condiție extrem de importantă din perspectiva asigurării **securității frontierelor externe**, dar și a unui **spațiu de libertate și justiție**. Astfel, forțele de poliție trebuie să coopereze în depistarea și prevenirea criminalilor fugari și a traficantilor de droguri pe teritoriul unui stat învecinat din spațiul Schengen, obiective pentru atingerea cărora, în scopul unei aplicări eficiente a Convenției Schengen, a fost introdusă o măsură tehnică corelativă esențială - **Sistemul de Informații Schengen (SIS)**, sistem ce furnizează informații referitoare la intrarea cetățenilor terțelor țări, probleme legate de vize și de cooperare polițienească.

Strict cu referire la problematica rezervată *cooperării polițienești și luptei împotriva crimei organizate*, menționăm că aceasta este fundamentată de dispozițiile Titlului VI din TUE, ce instituie ca **obiectiv fundamental** *prevenirea și combaterea rasismului și a xenofobiei, a terorismului, a traficului de ființe umane, a infracțiunilor săvârșite împotriva copiilor, a traficului de droguri, a traficului de arme, a corupției și a fraudei*. Aceste dispoziții statuează asupra necesității de asigurare a unei mai **strânse cooperări** între forțele de poliție, a autorităților vamale și judiciare, atât direct, cât și

prin intermediul **Oficiului European de Poliție (EUROPOL)**, precum și, acolo unde este necesar, prin armonizarea legislației penale a statelor membre. Într-un asemenea context, Consiliul UE joacă un rol de conducere în cadrul pilonului JAI, prin folosirea din ce în ce mai intensă a instrumentelor aflate la dispoziția sa, dintre care amintim: *pozițiile comune și convențiile*, dar și prin *deciziile și deciziile-cadru*. Mai mult, **acquis-ul Schengen**, dezvoltat de unele dintre statele membre într-un cadru interguvernamental, care include și *cooperarea polițienească și judiciară*, a fost deja integrat în cadrul UE, prin protocolul anexat la TUE și TCE.

Față de aceste considerații, în raport de principalele exigențe ce derivă din aplicarea **Convenției Schengen**, parte integrantă a politicii europene în domeniul JAI, se desprinde cu necesitate, **armonizarea legislației** statelor membre cu *acquis-ul* privitor la *cooperarea polițienească internațională*, inclusiv cea a României, în contextul **angajamentelor asumate față de UE, din perspectiva aderării la data de 1 ianuarie 2007.**

Unui asemenea obiectiv are menirea de a-i răspunde demersul normativ de față, a cărui elaborare și promovare au ca scop determinant **alinarea legislației naționale de profil la cerințele europene integrate JAI**, în considerarea atât a perioadei imediate, de *post-aderare*, dar mai cu seamă *a momentului accederii României la spațiul Schengen*, precum și a perioadei ulterioare acestuia.

Subsecvent unui asemenea scop, și totodată un **obiectiv derivat** al demersului normativ al inițiatorului, îl reprezintă **crearea unui cadru juridic unitar**, compatibil normelor europene, apt să concure la *prevenirea și combaterea infracționalității transfrontaliere*, îndeosebi prin intermediul schimbului operativ de date și informații de interes polițienesc realizat între autoritățile române și străine competente, pe linia desfășurării primelor investigații.

În raport de obligațiile asumate de România față de UE, *inițial* prin **Documentul de poziție**, corespunzător **Cap.24 de negociere - Justiție și Afaceri Interne**, și *ulterior*, prin **Tratatul de aderare a României la UE**, ratificat prin Legea nr.157/2005, demersul normativ de față este pe deplin justificat, inițiatorul proiectului supus analizei, vizând în principal, **compatibilizarea legislației naționale de profil** cu exigențele europene, în contextul procesului de armonizare legislativă, dar și **crearea cadrului juridic** menit să creeze premisele aderării

României la Convenția Schengen, în consonanță cu obiectivele prioritare prevăzute de *Planul de acțiune Schengen*, revizuit, ce se impun a fi îndeplinite până la data de 1 ianuarie 2007.

Astfel, față de angajamentele României ce privesc stabilirea cadrului normativ menit a **implementa prevederile art.7, 39, 41,46 și 47 din Convenția din 19 iunie 1990 referitoare la aplicarea Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune** și, totodată, scopul declarat al demersului de față, conform *Notei de fundamentare*, din analiza comparativă efectuată asupra proiectului, a reieșit că inițiatorul a reușit o corectă și riguroasă transpunere a dispozițiilor vizate, realizând concomitent, o adaptare corespunzătoare a normelor europene la realitățile naționale. Sunt relevante în acest sens, atât aspectele de **ordin instituțional - organizarea și atribuțiile Centrului de Cooperare Polițienească Internațională**, **cele de ordin procedural** ce fundamentează *schimbul de date și informații operative realizat între autoritățile române competente și cele străine*, dar mai cu seamă **cele de fond**, ce vizează *desfășurarea activității de urmărire transfrontalieră*, ca urmare a săvârșirii uneia dintre faptele menționate de art.18 din proiect, în concordanță cu dispozițiile corespunzătoare ale **Convenției de aplicare a Acordului Schengen**.

Prin prisma celor arătate, putem conchide că, printr-un astfel de demers normativ precum cel de față, dincolo de îndeplinirea obligațiilor asumate de România, așa cum au fost acestea menționate mai sus, crearea prezentului cadru juridic rezervat problematicii specifice a *cooperării polițienești internaționale* ce se racordează exigențelor europene, este de natură să concure la atingerea obiectivului propus privind implementarea dispozițiilor Convenției Schengen, din perspectiva **aplicării lor directe de la 1 ianuarie 2007**, dar mai ales, să **pregătească momentul aderării României la acest instrument juridic internațional, integrat acquis-ului Schengen**.

2. La **art.4**, pentru precizia normei de trimitere, sintagma „art.1” trebuie înlocuită cu sintagma „art.1 **alin.(1)**”.

3. La **art.8** partea dispozitivă, propunem eliminarea sintagmei „în mod obligatoriu”, care nu este necesară, orice normă juridică având, prin natura ei, caracter obligatoriu.

4. La **art.14 alin.(3)**, în corelare cu cerințele normelor de tehnică legislativă privind redactarea actelor normative, propunem înlocuirea

termenului de debut „Dacă”, prin expresia „În situația în care”.

5. La **art.17 alin.(3)**, pentru un spor de rigoare normativă, sugerăm înlocuirea cuvântului „menționate” cu „prevăzute”. Observația este valabilă și pentru art.20 alin.(1) lit.f).

6. La **art.19 alin.(2)**, propunem înlocuirea expresiei „dintre miezul nopții și ora 9⁰⁰ dimineța”, prin expresia „dintre ora zero și 9⁰⁰”, iar expresia „6 ore” să fie redată sub forma „șase ore”.

7. La **art.20 alin.(1) lit.f)**, pentru precizia normei de trimitere, sintagma „art.26” trebuie înlocuită cu sintagma „art.26 **alin.(1)**”.

8. La **art.21**, sugerăm eliminarea titlului Legii nr.302/2004, deja redat în cuprinsul art.1 alin.(2).

9. La **titlul Capitolului VII**, pentru respectarea uzanțelor în redactarea actelor normative, sintagma „Dispoziții finale și tranzitorii” sugerăm să fie scrisă sub forma „Dispoziții tranzitorii și finale”, iar **art.26 și 27** să fie plasate la începutul capitolului, urmate de art.24 privind intrarea în vigoare și de art.25 referitor la abrogare.

Ca urmare, actualele art.24 - 27 trebuie renumerotate în mod corespunzător.

10. **Art.25**, având în vedere că prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, pentru rigoarea și claritatea exprimării, este necesar ca textul să fie reformulat, astfel:

„Art.25. - Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă articolul 187⁹ din Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.594 din 1 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare”.

11. La **art.27**, apreciem că este necesar să se stabilească un termen în cadrul căruia Ministerul Administrației și Internelor urmează să elaboreze normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1672 / 11.12.2006.